

**នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា**

ព័ត៌មានពិស្តារនៃការដាក់ឯកសារ

សំណុំរឿងលេខ : ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជតក
ដាក់ទៅ : អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល
ថ្ងៃដាក់ : ថ្ងៃទី៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣
ភាគីអ្នកដាក់ : សហព្រះរាជអាជ្ញា
ភាសាដើម : អង់គ្លេស

ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ

ប្រភេទឯកសារដែលស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: **សាធារណៈ**
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល: **សាធារណៈ/Public**
ប្រភេទនៃចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ:
ការពិនិត្យចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារបណ្តោះអាសន្នឡើងវិញ:
ឈ្មោះមន្ត្រីដែលបានពិនិត្យ:
ហត្ថលេខា:

**ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៃបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេច
ផ្ទាល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង នាក់ទងនឹងទម្រង់នៃការចូលរួម និងការថតវីដេអូ នៅក្នុង
បន្ទប់ឃុំខ្លួននៅក្រោមសាលសវនាការ**

អ្នកដាក់ឯកសារ:	អ្នកទទួលឯកសារ:	ចម្លងជូន:
សហព្រះរាជអាជ្ញា:	អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល:	ជនជាប់ចោទ:
លោកស្រី ជា លាង	ចៅក្រម គង់ ស្រីម, ប្រធាន	អៀង សារី
លោក Andrew CAYLEY	ចៅក្រម C. N. JAYASIINGHE	
	ចៅក្រម សោម សិរីវឌ្ឍ	មេធាវីការពារក្តីជនជាប់ចោទ:
	ចៅក្រម A. KLONOWIECKA- MILART	លោក អាង ឧត្តម
	ចៅក្រម ម៉ុង មុនីថរិយា	លោក Michael G.KARNAVAS
	ចៅក្រម Florence MUMBA	
	ចៅក្រម យ៉ា ណារិន	

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជតក

សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹង
រដ្ឋប្បវេណី:
ពេជ អង្គ
Elisabeth SIMONNEAU FORT

I. សេចក្តីផ្តើម

១- នៅថ្ងៃទី១៨ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី (“មេធាវីការពារក្តី”) បានដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមមួយ (“បណ្តឹងសាទុក្ខ”) ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបដិសេធលើសំណើរបស់ពួកគេថា អៀង សារី (“ជនជាប់ចោទ”) ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្ទប់សវនាការ ជាជាងបន្ទប់ឃុំខ្លួននៅខាងក្រោមសាលសវនាការ និងការច្រានចោលសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីបន្ថែមមួយទៀត ដែលស្នើសុំថតជនជាប់ចោទជាវីឌីអូ ខណៈនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួននៅក្រោមសាលសវនាការ (“សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់”)¹។ មេធាវីការពារក្តីស្នើសុំអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល (“អង្គជំនុំជម្រះ”) (ក) អនុញ្ញាតឱ្យជនជាប់ចោទមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ ឬប្រសិនបើច្រានចោលសំណើនេះ (ខ) បង្គាប់ទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឱ្យបង្ហាញរបរភាពលោក អៀង សារី នៅក្នុងកញ្ចប់អេក្រង់ទូរទស្សន៍ក្នុងសាលសវនាការ ឬបង្គាប់ទៅអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងឱ្យអនុញ្ញាតឱ្យថតជនជាប់ចោទជាខ្សែវីឌីអូ នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការ²។

២- មេធាវីការពារក្តីអះអាងដោយពឹងផ្អែកលើវិធាន១០៤(៤)(ក), ១០៤(៤)(ខ) និង ១០៤(៤)(ឃ) ជាទង្វើករណ៍សម្រាប់ការទទួលយកនៃបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ មិនអាចទទួលយកបានយ៉ាងជាក់ស្តែងក្នុងដំណាក់កាលនេះនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី។ ដោយឈរលើមូលដ្ឋាននេះ និងដើម្បីជាផលប្រយោជន៍នៃការសន្សំសំចៃរបស់តុលាការ និងដោយពុំបានផ្តល់នូវសម្បទាននៃអង្គសេចក្តី សហព្រះរាជអាជ្ញានឹងកំហិតទៅលើសេចក្តីសន្និដ្ឋានជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ខ្លួនត្រឹមតែភាពអាចទទួលយកបានប៉ុណ្ណោះ។

¹ E1/147.1 ប្រតិចារិក, ៤ ធ្នូ ២០១២ ត្រង់ផ្នែក២៧-២៨។

² E238/9/1/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបដិសេធសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងហាមឃាត់មិនឱ្យគាត់ថតជាវីឌីអូនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការ, ១៩ ធ្នូ ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌ VI។

II. ប្រវត្តិសិទ្ធិ

- ៣- ជនជាប់ចោទពេលនេះមានអាយុ៨៧ឆ្នាំហើយ ហើយបានទទួលការពិនិត្យវេជ្ជសាស្ត្រជាលើកដំបូង តាមដំណើរការរបស់ អ.វ.ត.ក នៅថ្ងៃទី២០ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧។ នៅពេលនោះ គាត់ត្រូវបានធ្វើរោគ វិនិច្ឆ័យទៅលើរោគសញ្ញាខាងផ្លូវកាយមួយចំនួន ដូចជា រលាកសន្លាក់ឆ្អឹងកងខ្នងផ្នែកខាងក្រោម ភាពមិនប្រក្រតីខាងប្រព័ន្ធផ្ដោកនោម និងស្ថានភាពប្រព័ន្ធសរសៃឈាមបេះដូង^៣។ ខណៈដែល ស្ថានភាពរបស់គាត់កាលពីពេលនោះមានភាពនឹងនរ គេបានធ្វើការកត់សំគាល់ថា ការណ៍នេះអាច នឹងប្រែប្រួលក្នុងពេលណាមួយ។ ដូច្នោះ ជនជាប់ចោទត្រូវបានដាក់ឱ្យស្ថិតក្រោម “ការតាមដានយ៉ាង ដិតដល់”^៤ ដែលបានបន្តរហូតតាំងពីពេលនោះមក។
- ៤- បន្ទាប់ពីមានសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីដែលសុំឱ្យធ្វើការជំនុំជម្រះតែកន្លះថ្ងៃ ដោយសារតែមូល ហេតុខាងសុខភាពរបស់ជនជាប់ចោទ^៥ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានតែងតាំងសាស្ត្រចារ្យ John Campbell ដែលជាអ្នកជំនាញអន្តរជាតិខាងថែទាំមនុស្សចាស់ ដើម្បីពិនិត្យ អៀង សារី។ បន្ទាប់ពី ការពិនិត្យដែលបានធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី៨ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ សាស្ត្រចារ្យ Campbell បានរកឃើញ ថា ខណៈដែលជនជាប់ចោទទទួលបានជម្ងឺស្ទះសរសៃឈាមក្នុងបេះដូង ជម្ងឺឈឺខ្នងកាន់តែចុះខ្សោយ និងភាពញឹកញាប់នៃការបត់ជើងតូចកម្រិតពីរ ដែលនាំទៅដល់ការរាំងស្ទះក្រញេញប្រស្អាត ប៉ុន្តែ គាត់មិនមានភាពអន់ថយខាងការចងចាំ ឬការយល់ដឹងទេ^៦។ មេធាវីការពារក្តីមិនបានតវ៉ាអំពីការរក ឃើញទាំងនេះឡើយ^៧។
- ៥- នៅថ្ងៃទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២ វេជ្ជ. លីម ស៊ីវុត្តា ជាវេជ្ជបណ្ឌិតមួយរូបដែលព្យាបាលជនជាប់ ចោទ ត្រូវបានអញ្ជើញមកចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដើម្បីរាយការណ៍អំពីលទ្ធភាពរបស់

³ A100/5 របាយការណ៍, ១៨ មករា ២០០៨ ត្រង់ទំព័រ១-៣។
⁴ B15/1 របាយការណ៍របស់ជនជាប់ចោទ, ៩ តុលា ២០០៨ ត្រង់ទំព័រ៤-៥។
⁵ E20 ញាតិរបស់ អៀង សារី សុំដំណើរការសវនាការជំនុំជម្រះក្តីរយៈពេលកន្លះថ្ងៃ, ១៩ មករា ២០១១។
⁶ E62/3/5 របាយការណ៍អ្នកជំនាញថែទាំមនុស្សចាស់ លោក អៀង សារី ថ្ងៃទី ១៣ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១១ រៀបចំឡើងជាការឆ្លើយតបទៅនឹង ដីការចាត់តាំងជំនាញរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង, ១៣ មិថុនា ២០១១។
⁷ E110 ដីកាកំណត់កាលបរិច្ឆេទសវនាការ ស្តីពីបញ្ហាកាយសម្បទារបស់ជនជាប់ចោទក្នុងការចូលរួមសវនាការ, ១២ សីហា ២០១១, ទំព័រ២។

ជនជាប់ចោទក្នុងការចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី^៨។ គាត់បានផ្តល់អនុសាសន៍ឱ្យជនជាប់ចោទ ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី តាមមធ្យោបាយចក្ខុទស្សន៍/សោតទស្សន៍ពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម សាលសវនាការ ជាកន្លែងដែលវេជ្ជបណ្ឌិតព្យាបាលអាច “តាមដានទៅលើស្ថានភាពខុសភាពរបស់ គាត់”^៩។

៦- អៀង សារី ត្រូវបានពិនិត្យជាថ្មីម្តងទៀតដោយសាស្ត្រចារ្យ Campbell និងអ្នកជំនាញពីរូបទៀត កាលពីចុងខែសីហា ឆ្នាំ២០១២។ នៅក្នុងរបាយការណ៍របស់ពួកគាត់ចុះថ្ងៃទី៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ អ្នកជំនាញបានបញ្ជាក់អះអាងថា ជនជាប់ចោទនៅតែមានសម្បទាទាំងខាងរាងកាយ និងស្មារតីគ្រប់ គ្រាន់ដើម្បីចូលរួមសវនាការ^{១០}។

៧- នៅថ្ងៃទី៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ អៀង សារី បានចូលសម្រាកនៅមន្ទីរពេទ្យដោយលើកឡើងអំពី បញ្ហាហេរហត់អស់កម្លាំង ទន់ខ្សោយ និងបង្អាក់ខ្យល់^{១១}។ គាត់សម្រាកនៅមន្ទីរពេទ្យអស់រយៈពេល ប្រហែលពីរខែ។

៨- នៅថ្ងៃទី៥ និងទី៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ ជនជាប់ចោទបានទទួលការពិនិត្យសុខភាពជាលើកទីបី ដោយសាស្ត្រចារ្យ Campbell ហើយបានពិនិត្យឃើញមានរោគសញ្ញានៃជម្ងឺវិលមុខភ្លាមក្នុងកម្រិត ស្រាលដោយសារជំហរ ឬចលនា ដែលជាបញ្ហាកើតនៅត្រង់ផ្នែកកណ្តាលរង្វង់ខាងក្នុងនៃន្ទ ត្រចៀក^{១២}។ សាស្ត្រចារ្យ Campbell បានផ្តល់អនុសាសន៍ថា ការសម្រាកនៅក្នុងមន្ទីរពេទ្យលែងជា ការចាំបាច់ទៀតហើយ ប៉ុន្តែបានឱ្យជនជាប់ចោទប្រើឧបករណ៍សម្រួលដែលមានស្រាប់ក្នុងបន្ទប់

⁸ E197 លិខិត, កម្មវត្ថុ: “លិខិតអញ្ជើញជូនចំពោះលោកវេជ្ជបណ្ឌិត លីម ស៊ីវុតថា ប្រធានផ្នែកសង្គ្រោះបន្ទាន់នៃមន្ទីរពេទ្យមិត្តភាពខ្មែរសូវៀត ដើម្បីមកពន្យល់នៅបន្ទប់សាលសវនាការនៅពេលព្រឹក ថ្ងៃពុធ ទី២៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០១២”, ២១ ឧសភា ២០១២។
⁹ E1/75.1 ប្រតិចារឹក, ២៣ ឧសភា ២០១២, ត្រង់ទំព័រ៩។
¹⁰ E11/86/1 របាយការណ៍វេជ្ជសាស្ត្រស្តីពីលោក អៀង សារី, ៣ កញ្ញា ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌ៤១-៤២។
¹¹ E1/125.1 ប្រតិចារឹក, ២១ កញ្ញា ២០១២ ត្រង់ទំព័រ១២។
¹² E238/4 របាយការណ៍អ្នកជំនាញស្តីពី លោក អៀង សារី ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង (ឯកសារលេខ E238), ៦ វិច្ឆិកា ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៩។

ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការបានពេញលេញ ព្រមទាំងឱ្យសម្របខ្លួន¹³ ដើម្បីចូលរួមក្នុងកិច្ច ដំណើរការនីតិវិធី¹⁴។

៩- នៅថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានចេញសេចក្តីសម្រេចជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរមួយ ដោយរកឃើញថា អៀង សារី មានសម្បទាគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការចូលរួមសវនាការ¹⁵។ ក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះក៏បានកត់សំគាល់ផងដែរថា ការចុះខ្សោយកម្លាំងជាទូទៅរបស់ជន ជាប់ចោទបានធ្វើឱ្យមានការផ្អាកដោយផ្ទាល់នូវដំណើរការសវនាការមួយផ្នែក ឬទាំងស្រុងរយៈពេល ១២ថ្ងៃហើយ¹⁶ និងថាបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការនៅតែអាចឱ្យមេធាវីការពារក្តី និង អង្គភាពពេទ្យរបស់ អ.វ.ត.ក ចេញចូលបានគ្រប់ពេល¹⁷ និងថាបើដូច្នោះជាកន្លែងល្អបំផុតសម្រាប់ សេចក្តីត្រូវការខាងសុខភាពបច្ចុប្បន្នរបស់ អៀង សារី¹⁸។

១០- នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ ចុះថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង បានបង្គាប់ឱ្យ អៀង សារី ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការ ហើយច្រានចោលសំណើរបស់មេធាវីការពារក្តីដែលស្នើសុំថតវីឌីអូ អៀង សារី¹⁹។ សេចក្តីសម្រេច នោះ ត្រូវបានធ្វើឡើងឈរលើរបាយការណ៍វេជ្ជសាស្ត្រមួយពីគ្រូពេទ្យព្យាបាលជនជាប់ចោទ ដែល បានស្នើសុំការ “អនុញ្ញាតឱ្យជនជាប់ចោទតាមដានកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោម សាលសវនាការ ដែលនឹងអនុញ្ញាតឱ្យវេជ្ជបណ្ឌិតអាចតាមដានពីស្ថានភាពរាងកាយរបស់ អៀង សារី²⁰”។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានធ្វើការកត់សំគាល់អំពីមតិរួមមួយរបស់អ្នកជំនាញខាង វេជ្ជសាស្ត្រដែលថា ជនជាប់ចោទអាចចូលរួមបានល្អប្រសើរពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនា ការរបស់គាត់ដោយសារ “កាលៈទេសៈផ្នែករាងកាយរបស់គាត់” “ការលំបាកផ្សេងៗ” ដែលរួម

¹³ E1/142.1 ប្រតិចារឹក, ៨ វិច្ឆិកា ២០១២ ត្រង់ទំព័រ១៦-១៧។
¹⁴ E238/4 របាយការណ៍អ្នកជំនាញស្តីពី ណាក អៀង សារី ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូង (ឯកសារលេខ E238), ៦ វិច្ឆិកា ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី២១។
¹⁵ E238/9 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីសម្បទាជនជាប់ចោទ អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមសវនាការ ថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២។
¹⁶ ដដែលដូចខាងលើ, ត្រង់កថាខណ្ឌ៣៥។
¹⁷ ដដែលដូចខាងលើ, ត្រង់កថាខណ្ឌ៣៦។
¹⁸ ដដែលដូចខាងលើ ។
¹⁹ E1/147.1 ប្រតិចារឹក, ៤ ធ្នូ ២០១២ ត្រង់ទំព័រ១៧-២០, ២៧-២៨។
²⁰ ដដែលដូចខាងលើ, ទំព័រ១៨។

មានទាំងហានិភ័យនៃ “ការពន្យារពេលជាដុំកំភួនទៅលើការជំនុំជម្រះ” ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការនាំខ្លួន អៀង សារី មកកាន់បន្ទប់សវនាការ និងថាវេជ្ជបណ្ឌិតដែលមើលថែទាំសុខភាពរបស់គាត់ អាចតាម ដានបានយ៉ាងល្អប្រសើរពីសុខភាពរបស់គាត់ ពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការ²¹។ មេ ធាវីការពារក្តី ត្រូវបានអនុញ្ញាតឱ្យមានសមាជិកនៃបុគ្គលិកម្នាក់ពីក្រុមរបស់ខ្លួន នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន ខាងក្រោមសាលសវនាការនោះ ដើម្បីផ្តល់នូវកង្វល់ណាមួយពីស្ថានភាពសុខភាពរបស់ អៀង សារី ជូនទៅគ្រូពេទ្យព្យាបាល²²។ មេធាវីការពារក្តីបានធ្វើហួសពីសិទ្ធិនោះ ហើយញ្ចាំងឱ្យមានការព្រមាន មួយពីអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងចំពោះទង្វើខុសឆ្គងនោះ²³។

១១- នៅថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានស្នើឱ្យមានការសន្និដ្ឋានបន្ថែមលើបញ្ហា នៃការថតខ្សែអាត់សម្លេង និងវីឌីអូ ដើម្បីសម្រេចជាចុងក្រោយលើបញ្ហានេះ (“ការបង្គាប់ឱ្យដាក់ សារណាបន្ថែម”) ²⁴។ នៅថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់សារណារបស់ខ្លួន²⁵ ដោយតវ៉ាថា សិទ្ធិថតខ្សែអាត់សម្លេង/វីឌីអូ របស់ អៀង សារី មានជាប់មកជាស្រេចក្នុងសិទ្ធិជា មូលដ្ឋានរបស់គាត់ក្នុងការត្រៀមរៀបចំការការពារខ្លួនគាត់ បើតាមការអះអាង គឺរួមមានទាំងសិទ្ធិ ក្នុងការថតខ្សែអាត់សម្លេង/វីឌីអូ²⁶។

១២- នៅថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២²⁷ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានដាក់ការឆ្លើយតបរបស់ខ្លួនទៅនឹងសេចក្តី សន្និដ្ឋាននេះដោយអះអាងថា មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានលើកអំណះអំណាងអំពីសិទ្ធិតាមផ្លូវ ច្បាប់ណាមួយក្នុងការថតខ្សែអាត់សម្លេង/វីឌីអូ អៀង សារី ទេ និងថាទម្លាប់នៃការអនុវត្តដូច្នោះ

²¹ ដដែលដូចខាងលើ, ទំព័រ១៨-១៩, ២៧។
²² ដដែលដូចខាងលើ, ទំព័រ២៧។
²³ E254 អនុស្សរណៈរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពី៖ ការបង្គាប់ឱ្យដាក់សារណា, ១២ ធ្នូ ២០១២។
²⁴ E254 ការបង្គាប់ឱ្យដាក់សារណា, ១២ ធ្នូ ២០១២។
²⁵ E254/1 សារណារបស់ អៀង សារី ស្តីពីច្បាប់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យថតខ្សែអាត់សម្លេង និង/ឬ វីដេអូរបស់គាត់ នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន[ខាង ក្រោមសាលសវនាការ], ១៤ ធ្នូ ២០១២។
²⁶ ដដែលដូចខាងលើ, សេចក្តីផ្តើម។
²⁷ E254/2 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹង “សារណារបស់ អៀង សារី ស្តីពីច្បាប់ដែល អនុញ្ញាតឱ្យថតខ្សែអាត់សម្លេង និង/ឬ វីឌីអូ នៅក្នុងបន្ទប់ខាងក្រោមសាលសវនាការ”, ២១ ធ្នូ ២០១២។

ត្រូវបានហាមឃាត់តាមវិធានផ្ទៃក្នុង²⁸។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនទាន់ធ្វើសេចក្តីសម្រេចនៅឡើយ។

III. បណ្តឹងសាទុក្ខមិនអាចទទួលយកបានយកបានយ៉ាងណាដែលបានស្នើសុំ

ក. បណ្តឹងសាទុក្ខមិនអាចទទួលយកបានតាមវិធាន១០៤(៤)(ក)

១៣- វិធាន១០៤(៤)(ក) អនុញ្ញាតតែបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗជំទាស់នឹង “សេចក្តីសម្រេចដែលមានអនុភាពបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី” ប៉ុណ្ណោះ។ នៅត្រង់កថាខណ្ឌ២៣ នៃបណ្តឹងសាទុក្ខ មេធាវីការពារក្តីអះអាងថា ការបង្គាប់ឱ្យ អៀង សារី ចូលរួមក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការគឺជាការបញ្ចប់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដោយហេតុថា “សម្រាប់រូបគាត់ [អៀង សារី] កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីទាំងនេះក្លាយជាឥតន័យ”²⁹។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា អំណះអំណាងនេះគឺបានផ្អែកលើវិធានការបកស្រាយមិនត្រឹមត្រូវនៃវិធាន១០៤(៤)(ក)។ តក្កវិជ្ជានៃអំណះអំណាងនេះ គឺនឹងត្រូវទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខណាមួយទៅតាមតែការនឹកឃើញរបស់ជនជាប់ចោទប៉ុណ្ណោះតាមរយៈការដាក់ជំនួសនូវជំនឿអត្តនោម័តសុទ្ធសាទ និងគ្មានមូលដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារក្តីសម្រាប់លក្ខខណ្ឌតម្រូវខាងផ្លូវច្បាប់សត្យានុម័ត។

១៤- អំពីបញ្ហាថាតើ អៀង សារី បច្ចុប្បន្ននេះ មានសម្បទាចូលរួមសវនាការ ឬមួយយ៉ាងណានោះ គឺត្រូវបានដោះស្រាយយ៉ាងទូលំទូលាយដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរួចហើយ³⁰។ ខណៈដែលបណ្តឹងសាទុក្ខកំពុងដំណើរការទៅមុខ ដោយមានអំណះអំណាងមួយចំនួនពាក់ព័ន្ធនឹងស្ថានភាពផ្នែកវេជ្ជសាស្ត្ររបស់ជនជាប់ចោទ ដែលមានការខ្វែងគ្នាគួរឱ្យកត់សម្គាល់ ពីការវាយតម្លៃបច្ចុប្បន្នទាំងរបស់គ្រូពេទ្យព្យាបាល³¹ និងទាំងរបស់អ្នកជំនាញដែលបានតែងតាំងដោយអង្គជំនុំជម្រះ³² ដែលការ

²⁸ ដដែលដូចខាងលើ, ត្រង់កថាខណ្ឌ២។
²⁹ E238/9/1/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបដិសេធសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងហាមឃាត់មិនឱ្យគាត់ចេញទៅដេកនៅក្នុងបន្ទប់រង់ចាំខាងក្រោមសាលសវនាការ, ១៨ ធ្នូ ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌ២៣។
³⁰ ឯកសារលេខ E238/9 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីសម្បទាជនជាប់ចោទ អៀង សារី ក្នុងការចូលរួមសវនាការ, ថ្ងៃទី២៦ ខែវិច្ឆិកា ឆ្នាំ២០១២ ត្រង់ទំព័រទី១៥។
³¹ ឯកសារលេខ E11/86/L របាយការណ៍, ថ្ងៃទី៣ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២។

អះអាងបែបនោះមិនអាចផ្តល់នូវទម្ងន់ជាក់ស្តែងតាមវេជ្ជសាស្ត្របានឡើយ³³។ ទាក់ទងទៅនឹងភ័ស្តុតាងវេជ្ជសាស្ត្រដែលកំពុងជំទាស់នេះ ការជឿជាក់ជាសត្យានុម័តតែមួយរបស់សហមេធាវីការពារក្តីដែលថា ការចូលរួមរបស់ អៀង សារី ពីបន្ទប់ឃុំខ្លួននៅខាងក្រោមសាលសវនាការ “មិនមានន័យ” នោះ គឺវាមិនអាចទាក់ទងទៅនឹងការវាយតម្លៃណាមួយស្តីពីភាពអាចទទួលយកបាននូវបណ្តឹងសាទុក្ខមួយនេះបានឡើយ។

១៥- ករណីយុត្តិសាស្ត្រពីមុនរបស់អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលកំណត់ថា វិធាន១០៤(៤)(ក) ត្រូវតែជាកម្មវត្ថុនៃ “ការបកស្រាយសមហេតុផល” ស្របតាមស្មារតីនៃគោលបំណងរបស់វិធាននេះ ដើម្បីធានានូវកន្លែងមួយអំពីអត្ថិភាពនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ បើសិនជាកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវតែត្រូវបានបញ្ចប់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាព” ហើយអង្គជំនុំជម្រះមិនស្ថិតក្នុងគោលដំហែរដើម្បី “ចេញសាលក្រមលើអង្គសេចក្តី”³⁴។ នៅទីនេះ គេគ្មានអំណះអំណាងដែលអាចបញ្ជាក់បានថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបញ្ចប់យ៉ាងមានប្រសិទ្ធិភាពនូវកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីឡើយ។ ផ្ទុយទៅវិញ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានកំណត់ថា កិច្ចដំណើរការនីតិវិធីត្រូវតែបន្តប្រឆាំងនឹង អៀង សារី ដោយឱ្យគាត់ចូលរួមពីបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការ។

១៦- នៅក្នុងការលះបង់ចោលបណ្តឹងសាទុក្ខមួយពីមុនដែលបានដាក់ដោយ អៀង សារី អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលធ្លាប់បានច្រានចោលអំណះអំណាងនានាដែលថា វិធាន១០៤(៤)(ក) អនុញ្ញាតឱ្យដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខលើសេចក្តីសម្រេចនានាដែល នឹងបណ្តាលឱ្យមាន មោឃភាពដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី បើ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានសម្រេចផ្សេងពីនេះ - និយាយម្យ៉ាងទៀត កាលណាមោឃភាពដល់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី គ្រាន់តែអាចជាបញ្ហាអាទិភាពប៉ុណ្ណោះ³⁵។ បណ្តឹងសាទុក្ខបច្ចុប្បន្ន

³² E238/4 របាយការណ៍អ្នកជំនាញស្តីពី លោក អៀង សារី ដែលត្រូវបានរៀបចំឡើងដើម្បីឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង (ឯកសារលេខ E238), ៦ វិច្ឆិកា ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី២១។

³³ រដ្ឋអាជ្ញា ទល់នឹង Strugar, សំណុំរឿងលេខ IT-01-42-A, សាលដីកាលើបណ្តឹងសាទុក្ខ, ថ្ងៃទី១៧ ខែកក្កដា ឆ្នាំ២០០៨, ត្រង់កថាខណ្ឌទី២១។

³⁴ E138/1/7 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបង្គាប់ឱ្យដោះដៃបងជនជាប់ចោទ អៀង ធីរិទ្ធ, ១៣ ធ្នូ ២០១១ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៥។

³⁵ ឯកសារលេខ E95/8/1/4 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងលើសំណើរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាសុំដកលក្ខខណ្ឌតម្រូវស្តីពីទំនាក់ទំនងនៃជម្លោះប្រដាប់អាវុធចេញពីនិយមន័យឧក្រិដ្ឋកម្មប្រឆាំងមនុស្សជាតិ, ថ្ងៃទី១៩ ខែមីនា ឆ្នាំ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ៨-៩។

នេះបានស្វែងរកនូវការជំរុញឱ្យមានការរមួលដែលមានលក្ខណៈស្រដៀងគ្នា ទៅនឹងវិធាន ១០៤(៤) (ក) - ដែលថា គេត្រូវកំណត់កិច្ចដំណើរការនីតិវិធី ពីព្រោះថា ដោយផ្ទុយទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ជនជាប់ចោទគឺមិនអាចមានលទ្ធភាពចូលរួមនៅក្នុងកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីបានទេ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសូមជូនសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា ការណ៍នេះគឺមិនមានមូលដ្ឋានតាមផ្លូវច្បាប់សម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ទៅតាមវិធាន១០៤(៤)(ក) នោះទេ។

ខ. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះមិនអាចទទួលយកបាន ទៅតាមវិធាន១០៤(៤)(ខ) បានទេ

១៧- នៅត្រង់កថាខណ្ឌទី២៤ នៃបណ្តឹងសាទុក្ខ មេធាវីការពារក្តីបានដាក់ជូនថា “សេចក្តីសម្រេចដែលថា អៀង សារី ត្រូវស្ថិតនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួនខាងក្រោមសាលសវនាការ គឺជាសេចក្តីសម្រេចលើការឃុំខ្លួន”³⁶។ ហើយដូច្នោះ ដំណោះស្រាយទៅនឹងបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗនោះ គឺអាចមាននៅក្នុងវិធាន ១០៤(៤)(ខ)។ ការបក ស្រាយវិធាន១០៤(៤)(ខ) នេះគឺពុំមានមូលដ្ឋាននៅក្នុងច្បាប់ទាំងស្រុង។ នៅក្នុងការអនុញ្ញាតឱ្យដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ទៅនឹង “ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន និងការសម្រេចឱ្យស្ថិតក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ នៃវិធាន ៨២” វិធាននេះ បានយោងទៅដល់សេចក្តីសម្រេចសំខាន់ៗ ស្តីពីថាតើត្រូវឃុំខ្លួន ឬត្រូវដោះលែងជនជាប់ចោទ។ សេចក្តីសម្រេចស្តី ពីទម្រង់នៃការចូលរួមរបស់ជនជាប់ចោទនៅក្នុងសវនាការ មិនអាចត្រូវបានរារាំងដូចជាសេចក្តីសម្រេចមួយស្តីពីការ ឃុំខ្លួន ឬការដោះលែងបណ្តោះអាសន្នបាននោះទេ។

១៨- វិធាន៨២ ទាក់ទងតែពីសេចក្តីសម្រេចនានាដែលស្តីពីថាតើគេត្រូវឃុំខ្លួន ឬត្រូវដាក់ជនជាប់ចោទឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការប៉ុណ្ណោះ និងមិនបាននិយាយអ្វីសោះអំពីទម្រង់ ឬលក្ខខណ្ឌនានានៃការឃុំខ្លួនអ្វីនោះទេ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសូមជូនសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា ភាសានៅក្នុងវិធាន១០៤(៤)(ខ) ទៅតាមន័យធម្មតារបស់វា គឺវាច្បាស់ណាស់ដែលមិនអនុវត្តចំពោះសេចក្តីសម្រេចដែលស្តីពីទម្រង់នៃការចូលរួមនៅពេលសវនាការ ឬពីការប្រើប្រាស់បន្ទប់ឃុំខ្លួននៅខាងក្រោមសាលសវនាការនោះឡើយ។ សេចក្តីសម្រេចបែបដូច្នោះស្ថិតនៅក្រោមវិធាន៨១ មិនមែន

³⁶ ឯកសារលេខ E238/9/1/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបដិសេធសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងហាមមិនឱ្យគាត់ចតវិធីនៅក្នុងបន្ទប់រង់ចាំខាងក្រោមសាលសវនាការ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី២៤។

វិធាន៨២នោះទេ ហើយដូច្នោះ គឺវាទៅក្រៅវិសាលភាពនៃបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗដែលបានចែងនៅក្នុង វិធាន១០៤(៤)(ខ)។

១៩- សេចក្តីសង្ឃឹមរបស់មេធាវីការពារក្តីទៅលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ ក្នុងការអនុញ្ញាត ឱ្យមេធាវីការពារក្តី ធ្វើការថតសម្លេង ពីការប្រជុំនានាជាមួយនឹងកូនក្តីរបស់ខ្លួននៅក្នុងអំឡុងពេលនៃ ការឃុំខ្លួនមុនសវនាការលើអង្គសេចក្តី គឺមានការភាន់ច្រឡំ³⁷។ បណ្តឹងខ្លួនលើនៅក្នុង ករណីនោះ ស្ថិតនៅក្រោមវិធាន៧៤.៣.ច ដែលជាបទប្បញ្ញត្តិមួយផ្សេងគ្នា និងមានលក្ខណៈទូលំទូលាយ ដែលអនុញ្ញាតឱ្យដាក់បណ្តឹងខ្លួនលើនៅដំណាក់កាលមុនសវនាការលើអង្គសេចក្តីជំទាស់ទៅនឹងដីកា បង្គាប់ ឬសេចក្តីសម្រេចផ្សេងៗ “ទាក់ទងទៅនឹង” ការឃុំខ្លួនបណ្តោះអាសន្ន ឬការដាក់ឱ្យស្ថិត នៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការ។ ផ្ទុយទៅវិញ វិធាន១០៤(៤)(ខ) គឺមានកម្រិតច្រើនជាង ដោយគ្រាន់តែអនុញ្ញាតឱ្យដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗជំទាស់ទៅនឹង “សេចក្តីសម្រេចនានាស្តីពីការ ឃុំខ្លួន និងការដាក់ឱ្យស្ថិតនៅក្រោមការត្រួតពិនិត្យតាមផ្លូវតុលាការទៅតាមវិធាន៨២” តែប៉ុណ្ណោះ។

២០- សហព្រះរាជអាជ្ញាបានសង្កេតបន្ថែមទៀតថា សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះដែលបានលើក ឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី គឺត្រូវបានកម្រិតចំពោះបញ្ហានៃការថតសម្លេងពីការប្រជុំនានាជាមួយ នឹងជនចាប់ចោទនៅក្នុងពេលឃុំខ្លួន ហើយដូច្នោះ វាមិនបានគាំទ្រដល់ភាពអាចទទួលយកបាននៃ បណ្តឹងសាទុក្ខពាក់ព័ន្ធនឹងសិទ្ធិរបស់ជនជាប់ចោទ ទៅតាមវិធាន៨១នោះទេ។ ទាក់ទងទៅនឹង បញ្ហាខាងក្រោយនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលធ្លាប់បានបដិសេធពីលើកមុនទៅលើបណ្តឹងសាទុក្ខ មួយដែលដាក់ដោយ អៀង សារី ស្តីពីបញ្ហាថាតើគេតម្រូវឱ្យមានវត្តមានរបស់ជនជាប់ចោទរូបនេះ នៅក្នុងសាលសវនាការ ឬមួយយ៉ាងណា ដោយមានមូលដ្ឋានលើបណ្តឹងសាទុក្ខបែបដូច្នោះ គឺវា មិនស្ថិតនៅក្រោម “យុត្តាធិការដែលមានកម្រិតសម្រាប់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ទៅតាមវិធាន១០៤ (៤)”³⁸នោះទេ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា គេត្រូវតែបដិសេធបណ្តឹងសាទុក្ខបច្ចុប្បន្ននេះ ចោល មកពីមូលហេតុតែមួយដូចគ្នាទាំងនោះ។

គ. បណ្តឹងសាទុក្ខនេះមិនអាចទទួលយកបាន ទៅតាមវិធាន១០៤(៤)(ឃ) បានទេ

³⁷ ដដែលដូចខាងលើ កថាខណ្ឌទី២៤។

³⁸ ឯកសារលេខ E130/4/3 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបង្គាប់ឱ្យជនជាប់ចោទមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ, ថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២។

២១- មេធាវីការពារក្តីបានអះអាងបន្ថែមទៀតថា “តាមរយៈសេចក្តីសម្រេចមួយចំនួន ដែលមានទំនាក់ទំនងទៅវិញទៅមក (រួមទាំងសេចក្តីសម្រេចដែលបានជំទាស់) អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានជ្រៀតជ្រែកដោយចេតនា និងពិតប្រាកដជាបន្តបន្ទាប់ចូលកិច្ចស្វែងរកយុត្តិធម៌របស់តុលាការ”³⁹ ហើយថា សេចក្តីសម្រេចបែបដូច្នោះត្រូវស្ថិតនៅក្រោមបណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗ ទៅតាមវិធាន១០៤(៤)(ឃ)។ ដូច្នោះហើយបានជាមេធាវីការពារក្តីបានសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលអនុវត្តវិធាន៣៥ ចំពោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងខ្លួនឯង - នៅក្នុងការដែលបានអនុវត្តនូវមុខងារផ្សេងៗជាតុលាការ - ដោយឈរនៅលើមូលដ្ឋានខុសនោះដែលថា ចៅក្រមនៃអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចស្វែងរកយុត្តិធម៌របស់តុលាការ ដោយគ្រាន់តែពួកគាត់បានអនុវត្តយ៉ាងត្រឹមត្រូវនូវមុខងារតុលាការ និងបានចេញនូវសេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ប៉ុណ្ណោះ។

២២- វិធាន១០៤.៤.ឃ អនុញ្ញាតឱ្យដាក់បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗជូនទៅអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល អំពី “សេចក្តីសម្រេចលើការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចស្វែងរកយុត្តិធម៌របស់អង្គជំនុំជម្រះ ទៅតាមវិធាន ៣៥(៦)”។ ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះនេះធ្លាប់បានសម្រេចពីមុនដូច្នោះដែរ បណ្តឹងសាទុក្ខបែបនេះគឺអាចទទួលយកបាន “ប្រសិនបើសំណើសុំ [ជាមូលដ្ឋាន] អាចត្រូវបានកំណត់ថាវិវត្តលក្ខណៈ យ៉ាងហោចណាស់ក្នុងផ្នែកខ្លះ ថាជាសំណើសុំធ្វើការស៊ើបអង្កេតប៉ុណ្ណោះ អនុលោមតាមវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងនោះ”⁴⁰។ ដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលបានទទួលយកបណ្តឹងសាទុក្ខស្តីពីសេចក្តីសម្រេចមួយដែលបានចោលញាតិសុំប្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright ខណៈដែល “សំណើសុំនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានយោងតិចតួចទៅលើវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង” និង “បានស្នើសុំឱ្យមានការស៊ើបអង្កេត អនុលោមតាមវិធាន៣៥.២” នៃការប្រជុំ ដែលបានលើកឡើងចោទប្រកាន់ ដោយភាគីតែម្នាក់⁴¹។

³⁹ ឯកសារលេខ E238/9/1/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចផ្តល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបដិសេធសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងហាមមិនឱ្យគាត់ផ្តល់វិសេសនៅក្នុងបន្ទប់រង់ចាំខាងក្រោមសាលសវនាការ, កថាខណ្ឌទី២៥។

⁴⁰ ឯកសារលេខ E137/5/1/3 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីបណ្តឹងដិតចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright, ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១១។

⁴¹ ដដែលដូចខាងលើ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១២ និង ១៦។

២៣- ផ្ទុយទៅវិញ នៅក្នុងករណីនេះ មេធាវីការពារក្តីមិនបានធ្វើសំណើអ្វីសោះទៅកាន់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ទៅតាមវិធាន៣៥នោះទេ។ សំណើដែលបានធ្វើឡើងដោយសហមេធាវីការពារក្តី Michael Karnavas នៅថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ មិនបានយោង ទោះជាជាក់ច្បាស់ ឬមិនជាក់ច្បាស់ក៏ដោយ ទៅវិធាន៣៥ ឬមួយក៏ផលប្រយោជន៍តាមផ្លូវច្បាប់ដែលត្រូវបានការពារទៅតាមនោះឡើយ⁴²។ ផ្ទុយទៅវិញ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានលើកបញ្ជាក់ពី “ករណីយកិច្ច និងការទទួលខុសត្រូវក្នុងការការពារសិទ្ធិកូនក្តីខ្លួន” របស់សហមេធាវីការពារក្តីទៅវិញ⁴³។ ដោយឈរនៅលើមូលដ្ឋាននេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាសូមជូនសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា សំណើជាមូលដ្ឋានដែលលើកឡើងពីសេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់ គឺមិនមែនជាសំណើមួយអនុលោមតាមវិធាន៣៥ នោះឡើយ។

២៤- លើសពីនេះ អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលធ្លាប់បានសម្រេចថា បណ្តឹងសាទុក្ខដែលអនុលោមតាមវិធាន១០៤(៤)(ឃ) មិនមានបង្ហាញអំពី “ទង្វើករណីនានាដែលជាក់ស្តែងមិនអាចយកមកអនុវត្តបានតាមវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង”⁴⁴។ ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះនេះបានសម្រេចនៅក្នុងការបដិសេធលើបណ្តឹងសាទុក្ខមួយពីមុនរបស់មេធាវីការពារក្តី អៀង សារី ទាក់ទងនឹងថាគាត់ត្រូវមានវត្តមាននៅក្នុងសាលសវនាការ ឬមួយយ៉ាងណានោះ ថា ជាក់ស្តែងមិនអាចយកមកអនុវត្តបានទេ៖

គ្មានកំហុសអង្គច្បាប់ ឬអង្គហេតុ និងគ្មានការរំលោភនូវធានាសិទ្ធិរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងណាមួយ ដែលអាចបង្កើតបានជាការជ្រៀតជ្រែកដោយដឹង និងមានចេតនាទៅលើកិច្ចការដ្ឋបាលតុលាការ ដោយយោងតាមអត្ថន័យនៃវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុងឡើយ⁴⁵។

⁴² ឯកសារលេខ E1/147.1 ប្រតិចារឹក, ថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២, ត្រង់ទំព័រទី ១២-១៥។
⁴³ ដដែលដូចខាងលើ ត្រង់ទំព័រទី១៣។ បានយោងផងដែរទៅឯកសារលេខ E238/9/1/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចផ្តល់មាត់របស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបដិសេធសិទ្ធិរបស់គាត់ក្នុងការមានវត្តមាននៅក្នុងបន្ទប់សវនាការ និងហាមមិនឱ្យគាត់ចតវិធាននៅក្នុងបន្ទប់រង់ចាំខាងក្រោមសាលសវនាការ, កថាខណ្ឌទី១៦។
⁴⁴ ឯកសារលេខ E137/5/1/3 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងស្តីពីបណ្តឹងដិតចិត្តណាកស្រៅចៅក្រម Silvia Cartwright, ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១២។
⁴⁵ ឯកសារលេខ E130/4/3 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងដែលបង្គាប់ឱ្យជនជាប់ចោទមានវត្តមានក្នុងសាលសវនាការ, ថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២ ត្រង់ទំព័រទី២។

អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល ក្រោយមកបានសម្រេចថា “ការយកវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង មកអនុវត្តចំពោះអំពើរបស់តុលាការ ត្រូវបានរឹតត្បិតយ៉ាងខ្លាំង”⁴⁶ ដូច្នោះហើយ “ការសម្រេចរបស់តុលាការដែលមានកំហុស គឺមិនគ្រប់គ្រាន់តាមផ្លូវច្បាប់ដើម្បីបំពេញនូវបទដ្ឋានស្របតាមវិធាន៣៥ ឡើយ”⁴⁷។

២៥- នៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់របស់គាត់ក្នុងនាមអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង លោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright មិនបានយោងទៅវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដែលជាទស្សនៈស្តីពីការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាលរបស់អង្គជំនុំជម្រះ ឬមិនបានយោងទៅដល់បញ្ហាពាក់ព័ន្ធណាមួយនោះឡើយ⁴⁸។ អាស្រ័យហេតុដូច្នោះ សហព្រះរាជអាជ្ញាសូមជូនសេចក្តីសន្និដ្ឋានថា វាពុំមានមូលដ្ឋានតាមផ្លូវច្បាប់ណាមួយ ដែលលេចធ្លោចេញមកដើម្បីបកស្រាយ និងអធិប្បាយថា សេចក្តីសម្រេចដែលរងការជំទាស់នេះជា “សេចក្តីសម្រេចដែលមានការជ្រៀតជ្រែកចូលក្នុងកិច្ចការរដ្ឋបាល របស់អង្គជំនុំជម្រះ អនុលោមតាមវិធាន៣៥(៦)”⁴⁹ នោះឡើយ។

គ. ភាពអាចអនុញ្ញាតឱ្យថតជនជាប់ចោទនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន ជាខ្សែវីដេអូបាន ស្ថិតនៅក្នុងភាពកំពុងស្ថិតនៅក្នុងការរង់ចាំ នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង

២៦- អំណះអំណាងទីបី នៃបណ្តឹងសាទុក្ខ គឺពឹងផ្អែកទៅលើការចោទប្រកាន់ថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “រំលោភលើធនានុសិទ្ធិ”⁵⁰ ដោយមិនអនុញ្ញាតឱ្យពួកគេថតខ្សែវីដេអូ រឿង សារី នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំឃាំង។ សហព្រះរាជអាជ្ញា សូមជូនជាមតិដើម្បីពិចារណាថា អំណះអំណាងទីបីនៃការប្តឹងសាទុក្ខ

⁴⁶ ឯកសារលេខ E137/5/1/3 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ រឿង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ស្តីពីបណ្តឹងដឹកចិត្តលោកស្រីចៅក្រម Silvia Cartwright, ថ្ងៃទី១៧ ខែមេសា ឆ្នាំ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៣។

⁴⁷ ដដែលដូចខាងលើ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៣។ ដោយបានដកស្រង់ ឯកសារលេខ E130/4/3 សេចក្តី សម្រេចលើបណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ រឿង សារី ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបង្គាប់ឱ្យជនជាប់ចោទមាន វត្តមានក្នុងសាលសវនាការ, ថ្ងៃទី១៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១២។

⁴⁸ ឯកសារលេខ E1/147.1 ប្រតិចារឹក, ថ្ងៃទី៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២, ត្រង់ទំព័រទី ១៧-១៩ និង ២៧-២៨។

⁴⁹ វិធាន ១០៤.៤.យ ។

⁵⁰ ឯកសារលេខ E238/9/1/1 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ រឿងសារី ជំទាស់ទៅនឹងសេចក្តីសម្រេចផ្ទាល់មាត់របស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ដែលបដិសេធសិទ្ធិរបស់គាត់មិនឱ្យមានវត្តមាន នៅក្នុងបន្ទប់សវនាការនិងហាមឃាត់មិនឱ្យថតវីដេអូលើរូបគាត់ នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន ខាងក្រោមសាលសវនាការ, ចុះថ្ងៃទី១៨ ធ្នូ ២០១២, ត្រង់កថាខណ្ឌទី២៥។

នេះ ធ្វើឡើងលើនីតិវិធីពេកមិនទាន់ដល់ពេលត្រូវប្តឹងទេ ដែលហេតុដូចនេះគឺមិនអាចឱ្យទទួលយកបាន ទាំងស្រុងតែម្តង ដោយក្នុងពេលបច្ចុប្បន្ននេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងកំពុងតែធ្វើការពិនិត្យឡើង វិញអំពីនីតិវិធីក្នុងការចាត់ជាសម្លេង និងជាខ្សែវីដេអូនៅក្នុងកាលៈទេសៈបែបនេះ។

២៧- ក្នុងបណ្តឹងសាទុក្ខនេះ បានឆ្លើយដាក់សេចក្តីយោងណាមួយទៅលើដីកាសម្រេចដែលបង្គាប់ឱ្យដាក់ សារណាបន្ថែម, ចុះថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២ , ដែលតាមរយៈនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន ណែនាំទៅមេធាវីការពារក្តី ឱ្យដាក់សារណាស្តីពីការធ្វើយុត្តិកម្មតាមច្បាប់សម្រាប់ការអនុញ្ញាតឱ្យ ថត រឿង សារី ជាសោតទស្សន៍⁵¹។ តាមរយៈដីកាសម្រេចនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក៏បាន ណែនាំផងដែរថា៖

ការធ្វើសេចក្តីសង្កេតបែបនេះណាមួយបន្ថែមទៀត អំពីស្ថានភាពរបស់ រឿង សារី ទោះបីជាផ្អែកលើការថតជាឡើង លើការថតជារីវីដេអូ លើសេចក្តីសង្កេតរបស់ក្រុម មេធាវីការពារក្តីរបស់ រឿង សារី ឬលើអ្វីផ្សេងពីនេះ ក៏ដោយក៏សុទ្ធតែត្រូវហាមឃាត់ ទាំងអស់ លុះត្រាតែភាពអាចអនុញ្ញាតឱ្យបាននៃការអនុវត្តទាំងនេះ ត្រូវបានដោះស្រាយ ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងរួចសិន⁵²។

អាស្រ័យហេតុនេះ ទើបអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា ការថតជាសោត- ទស្សន៍ណាមួយនៃជនជាប់ចោទនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន គឺមិនមែនជាអំណាចសំរាប់កំណត់ថាត្រូវតែ ហាមឃាត់នោះទេ ប៉ុន្តែគឺវាគ្រាន់តែហាមឃាត់ក្នុងនាមជាវិធានការណ៍បណ្តោះអាសន្នមួយរហូត ទល់ពេលអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ធ្វើការពិនិត្យពិចារណាលើសារណាដែលមកពីភាគីនានារួច ហើយចេញជាសេចក្តីសម្រេចមួយតែប៉ុណ្ណោះ។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី រឿង សារី បានធ្វើការ ឆ្លើយតបទៅនឹងដីកាសម្រេចនេះដោយបានដាក់សារណាមួយ ស្តីពីការធ្វើយុត្តិកម្មតាមច្បាប់នៃ ការថតជាសម្លេង និង/ឬ ជារីវីដេអូនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន កាលពីថ្ងៃទី១៤ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២⁵³។

⁵¹ ឯកសារលេខ E254 ដីកាបង្គាប់ឱ្យដាក់សារណា ចុះថ្ងៃទី១២ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២
⁵² ដូចគ្នានឹងខាងលើកន្លែងដែល (ការសង្កត់ន័យបន្ថែមដោយអក្សរទ្រុត)។
⁵³ ឯកសារលេខ E254/1 សារណារបស់ រឿង សារី ស្តីពីច្បាប់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យថតខ្សែអាត់សំឡេង និងឬវីដេអូរបស់គាត់នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន ខាងក្រោមសាលសវនាការ, ចុះថ្ងៃទី១៤ ធ្នូ ២០១២។

សហព្រះរាជអាជ្ញាបានធ្វើការឆ្លើយតបទៅដីកាសម្រេចនេះ កាលពីថ្ងៃទី២១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០១២⁵⁴។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនទាន់បានចេញសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរ ស្តីពីភាពអាចអនុញ្ញាតឱ្យបាននៃ ការថតជាសំឡេង និង/ឬ ជាដេអូ អៀង សារី នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួននៅឡើយទេ បន្ទាប់ពីការដាក់ សារណាទាំងនោះ។

២៨- អង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូល បានបញ្ជាក់អំពីសារៈសំខាន់នៃសេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ដោយមានបញ្ជាក់មូលហេតុ ធ្វើជាមូលដ្ឋានសំរាប់ការប្តឹងសាទុក្ខនៅក្នុងឱកាសជាច្រើនលើកច្រើន សារ។ អង្គជំនុំជម្រះបានសម្រេចថា ពេលវេលាសម្រាប់ប្តឹងសាទុក្ខប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចណា មួយ នឹងត្រូវបានបើកឱ្យធ្វើ នៅបន្ទាប់ពីមានសេចក្តីសម្រេចដោយមានបញ្ជាក់មូលហេតុជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរដែលសម្រេចបញ្ចប់ទាំងស្រុងលើសំណើនានា ប្រសើរជាងការចេញសេចក្តី សម្រេច ដោយផ្ទាល់មាត់⁵⁵។ សេចក្តីសម្រេចនេះ គឺវាបន្តពីសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញា ដែលថា បណ្តឹងសាទុក្ខភ្លាមៗដែលតវ៉ាជំទាស់ចំពោះការអនុវត្តជាបណ្តោះអាសន្ន និងមិនទាន់ដល់ពេលទេ រហូតទាល់តែសេចក្តីសម្រេចស្ថាពរជាលាយលក្ខណ៍អក្សរត្រូវបានធ្វើឡើងលើក្តីនេះ។ ផ្នែកនេះ នៃបណ្តឹងសាទុក្ខ អាចប្រែក្លាយទៅជាមិនចាំបាច់ទៅទៀត បន្ទាប់ពីអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបាន ចេញសេចក្តីសម្រេចជាស្ថាពរមួយស្តីពីភាពដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យបាននៃការថតជាសំឡេង និង/ឬជា វីដេអូ⁵⁶។ ការគិតគូរពិចារណាអំពីការសន្សំសំចៃរបស់តុលាការគួរតែតម្រូវឱ្យមេធាវីការពារក្តី រង់ ចាំសេចក្តីសម្រេចនេះ មុនពេលធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខស្តីពីភាពដែលអាចអនុញ្ញាតឱ្យបាននៃការថតជា វីដេអូនៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួន។

២៩- ទម្លាប់អនុវត្តរបស់តុលាការ ICTR បានគាំទ្រដល់គោលការណ៍ដែលថាបណ្តឹងសាទុក្ខ មិនគួរទទួល ពិចារណា នៅពេលដែលត្រូវបានដាក់មកជូនអង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ មុនពេលដែលត្រូវដាក់

⁵⁴ ឯកសារលេខ E254/2 “ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសារណារបស់ អៀង សារី ស្តីពីច្បាប់ដែលអនុញ្ញាតឱ្យថតខ្សែ អាត់សំឡេង និងវីដេអូ នៅក្នុងបន្ទប់ឃុំខ្លួនរបស់គាត់ ខាងក្រោមសាលសវនាការ”, ចុះថ្ងៃទី២១ ធ្នូ ២០១២។
⁵⁵ ឯកសារលេខ E176/2/1/4 បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ នួន ជា ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង លើសំណើសុំឱ្យចាត់ការ ជាបន្ទាន់ តាមវិធាន៣៥នៃវិធានផ្ទៃក្នុង, ចុះថ្ងៃទី១៤ កញ្ញា ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៣០។
⁵⁶ ឯកសារលេខ E189/2/3 សេចក្តីសម្រេចលើ “បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ នួន ជាប្រឆាំងនឹងការបដិសេធជាក់ស្តែង ដោយមិនបានសម្រេច លើសំណើសុំឱ្យធ្វើចំណាត់ការបន្ទាន់ តាមវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ” ចុះថ្ងៃទី២៦ វិច្ឆិកា ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៥ ។ (ដែលសម្រេចថា បណ្តឹងសាទុក្ខត្រូវបានបដិសេធចោល ចាប់តាំងពីការចេញសេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍មួយ ដែលធ្វើឱ្យបណ្តឹងសាទុក្ខមិនមាន ហេតុផលដើម្បីពិចារណាឡើយ)។

57។ ឧទាហរណ៍ដូចជា មានអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមួយបានសម្រេចទាក់ទងទៅនឹងសំណើស្តីពី ភាពអាចទទួលយកបាននៃភស្តុតាងដែលបាននិយាយថា “ញាតិស្នើសុំមិនដល់ពេល ដើម្បីនឹងយកមក ធ្វើការជំនុំជម្រះនៅឡើយទេ ហើយវានឹងត្រូវមានភាពទុំ តែនៅពេលណាដែលខាងអយ្យការទាមទារ សុំឱ្យប្រើប្រាស់នូវអ្វីដែលគេហៅថា កំណត់ហេតុចម្លើយនៅក្នុងពេលឃាត់ខ្លួនតែប៉ុណ្ណោះ”⁵⁷។ អង្គ ជំនុំ ជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICTR ក៏បានយកគោលការណ៍ស្តីពីដល់ពេលវេលានិយ័យ នៃបញ្ហានានាស្តីពីការធ្វើបណ្តឹងសាទុក្ខនេះមកប្រើដែរ ដែលនិយាយទាក់ទងទៅនឹងសំណើសុំ របាយការណ៍មួយដែល “អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍ចាត់ទុកថា ដោយហេតុថា ខាងអយ្យការមិន ទាន់បានផ្តួចផ្តើមគំនិតក្នុងការធ្វើបណ្តឹងណាមួយប្រឆាំងនឹងសាក្សីទាំងនេះ និងមិនមានបំណងចង់ធ្វើ

⁵⁷ ជាញឹកញយ តុលាការ ICTR តែងតែប្រើពាក្យ “ទុំ” ឬ “ភាពទុំ” ដើម្បីសំដៅទៅដល់ថា នេះជាពេលវេលាសមល្មមសម្រាប់អង្គជំនុំជម្រះ ដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើញត្តិបណ្តឹងសាទុក្ខ ហើយឬនៅ? ។ តុលាការ ICTY អនុវត្តតាម ផ្លូវផ្សេងទាក់ទងទៅនឹងពាក្យពេចន៍, ហើយនៅក្នុងករណីរឿងមួយមុននេះ បានច្រានចោលនូវ “ទ្រឹស្តីស្តីពីភាពទុំ,” ដែលរកឃើញថាវាមិនសក្តិសមទេ ក្នុងការនាំយកទស្សនាទាន ក្នុងស្រុកជាក់លាក់របស់អាមេរិកាំងមកដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរជាតិនោះឡើយ។ *ករណីរឿងក្តីរបស់ រដ្ឋអាគ្នា ទល់នឹង Tihomir Blaškić*, សំណុំរឿងលេខ IT-95-14, សាលដីកាលើសំណើរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍រដ្ឋក្រសួង ដែលស្នើឱ្យពិនិត្យឡើងវិញលើសេចក្តី សម្រេចរបស់ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី II ចុះថ្ងៃទី ១៨ កក្កដា ១៩៩៧ (អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICTY), ចុះថ្ងៃទី ២៩ តុលា ឆ្នាំ២០០៧ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១២២-២៤។ ក៏ប៉ុន្តែ, តុលាការ ICTY មិនបានបដិសេធចោលនូវទស្សនាទានជាមូលដ្ឋានស្តីពីភាពមិនទាន់ ដល់ពេលត្រូវប្តឹងទេ និងជៀសវាងការចេញសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហាណាមួយនៅពេលដែលបញ្ហាកំពុងតែស្ថិតនៅក្នុងការពិនិត្យពិចារណាឡើង វិញ ហើយសេចក្តីសម្រេចជាលាយលក្ខណ៍អក្សរលើបញ្ហានេះ នៅមិនទាន់បានចេញនៅឡើយ។

⁵⁸ *ករណីរឿងក្តីរបស់ រដ្ឋអាគ្នា ទល់នឹង Prosper Mugiraneza និងគូរកន*, សំណុំរឿងលេខ ICTR-99-50-I, សេចក្តីសម្រេចលើញត្តិ របស់ Prosper Mugiraneza ដែលស្នើសុំឱ្យលប់ចោលនូវ កំណត់ហេតុចម្លើយនៅក្នុងពេលឃាត់ខ្លួន Custodial Statement (អង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងទី II នៃតុលាការ ICTR), ចុះថ្ងៃទី ១ តុលា ២០០៣ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៤។ សូមអាន ផងដែរ *ករណីរឿងក្តីរបស់ រដ្ឋអាគ្នា ទល់នឹង Théoneste Bagosora*, សំណុំរឿងលេខ ICTR-96-7-T, សេចក្តីសម្រេចលើពាក្យសុំអ្នកដែលមិនមែនជាភាគីនៅក្នុងរឿងក្តី ដោយរដ្ឋា ភិបាលនៃប្រទេសបែលហ្សិក(អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី II នៃតុលាការ ICTR), ចុះថ្ងៃទី៦ មិថុនា ១៩៩៨ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៣ (“នៅក្នុង ខណៈនេះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានការយល់ឃើញថា បញ្ហានេះមិនទាន់ទុំដើម្បីឱ្យយើងធ្វើការពិនិត្យពិចារណានៅឡើយទេ។ នេះគឺព្រោះ តែការពិភាក្សាអំពីការផ្តន្ទាទោសមិនទាន់បានលេចឡើងនៅមុនពេលធ្វើការកំណត់សម្រេចអំពីថា តើត្រូវមានទោសឬមួយក៏គ្មានទោស”)។ *ករណីរឿងក្តីរបស់ រដ្ឋអាគ្នា ទល់នឹង Emmanuel Bagambiki និងគូរកន*, សំណុំរឿងលេខ ICTR-97-36(I), សេចក្តីសម្រេចលើញត្តិរបស់ មេធាវីការពារក្តីស្តីពីវិការៈខាងទម្រង់នៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះ (អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងទី II នៃតុលាការ ICTR), ចុះថ្ងៃទី២៤កញ្ញា ១៩៩៨ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៥ (“ដោយសារវាជាបញ្ហាបឋម អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានកត់សំគាល់ឃើញថា នៅក្នុងដំណាក់កាលនេះ នៃដំណើរការនីតិវិធី បញ្ហានានាដែលទាក់ទងទៅនឹងអង្គសេចក្តីនៃដីកាបញ្ជូនរឿងទៅជំនុំជម្រះគឺមិនទាន់ដល់ពេលសម្រាប់យកមកធ្វើការ ពិចារណានៅឡើយទេ។ អាស្រ័យហេតុនេះ យើងនឹងកម្រិតសវនាការនៃការវិភាគនៅក្នុងសេចក្តីសម្រេចនេះត្រឹមតែអំពីទំរង់នៃដីកាបញ្ជូនរឿង ទៅជំនុំជម្រះតែប៉ុណ្ណោះ។”)។

ដូច្នោះនោះ សំណើរបស់ដើមបណ្តឹងសាទុក្ខដែលស្នើសុំរបាយការណ៍ គឺមិនទាន់ដល់ពេលដើម្បី ធ្វើការជំនុំជម្រះនៅឡើយទេ នៅពេលមានសេចក្តីសម្រេចនោះ”⁵⁹។

៣០- យុត្តាធិការរបស់តុលាការក្នុងស្រុក ដែលរួមមានទាំង ប្រទេសឥណ្ឌា ប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង និងសហរដ្ឋអាមេរិកផង ក៏មានទស្សនាទានស្តីពីភាពដែលមិនទាន់ដល់ពេលប្តឹងសាទុក្ខនេះដែរ ដោយ បានដាក់បញ្ចូលទៅក្នុងច្បាប់រដ្ឋធម្មនុញ្ញ។ ទស្សនាទានទាំងនេះត្រូវបានបង្កើតឡើងដើម្បីការពារ ប្រឆាំងនឹងភាពមិនទាន់ដល់ពេលត្រូវធ្វើ និងការកំណត់សម្រេចដោយមិនមានការចាំបាច់ស្តីពីបញ្ហា ទាក់ទងខាងអង្គច្បាប់នានាដែលមិនស្ថិតនៅចំពោះមុខតុលាការ។ នៅក្នុងសហរដ្ឋអាមេរិក ទ្រឹស្តី បទស្តីពីភាពចាស់ទុំបានចែងថា “ការទាមទារណាមួយដែលមិនទាន់មានភាពចាស់ទុំដើម្បីនឹងធ្វើ ការជំនុំជម្រះទេ ប្រសិនបើវាពឹងផ្អែកលើព្រឹត្តិការណ៍នានាដោយហេតុនាពេលអនាគត ដែលមិន អាចកើតមានតាមដូចដែលបានរំពឹងទុកនោះទេ ឬតាមពិតទៅ អាចនឹងមិនកើតឡើងទាល់តែ សោះ”⁶⁰។ ប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង បានប្រកាន់យកនូវទស្សនាទានស្រដៀងគ្នានេះ។ តុលាការ ធម្មនុញ្ញនឹងមិនចេញសេចក្តីសម្រេចដោយផ្អែកលើបញ្ហាទាក់ទងនឹងរដ្ឋធម្មនុញ្ញ ដែលបានរំពឹងទុក នោះទេ ដែលបានរំពឹងទុកនោះទេ តែផ្ទុយទៅវិញធ្វើការសម្រេចលើបញ្ហាតែនៅពេលណាដែលចាំ បាច់តែប៉ុណ្ណោះ⁶¹។ នៅប្រទេសឥណ្ឌា តុលាការកំពូលបានយកទស្សនាទានស្តីពី “ការប្តឹងសាទុក្ខ ដែលមិនទាន់ដល់ពេលត្រូវធ្វើ” មកប្រើដើម្បីចោលនូវញាតិទាំងឡាយណា ដែលបានធ្វើឡើង

⁵⁹ ករណីរឿងក្តីរបស់ រដ្ឋអាជ្ជា ទល់នឹង Aloys Simba, សំណុំរឿងលេខ ICTR-01-76-A, សាលដីកា (អង្គជំនុំជម្រះសាលាឧទ្ធរណ៍នៃតុលាការ ICTR), ចុះថ្ងៃទី២៧ វិច្ឆិកា ២០០៧ ត្រង់កថាខណ្ឌទី៣០។

⁶⁰ ករណីរឿងក្តីរបស់ សហរដ្ឋអាមេរិក ទល់នឹង រដ្ឋ Texas, សំណុំរឿងលេខ 97-29, សាលដីកា, (តុលាការកំពូលនៃសហរដ្ឋអាមេរិក, លេខ 523 U.S. 296), ចុះថ្ងៃទី៣១ មីនា ១៩៩៨ត្រង់ ៣០០ (ការដកស្រង់សំដីផ្នែក និងការលើកឡើងនូវសំអាងផ្សេងៗត្រូវបានបំភ្លេចចោល)។

⁶¹ ករណីរឿងក្តីរបស់ សហរដ្ឋអាមេរិក ទល់នឹង Walter Bequinox, សំណុំរឿងលេខ CCT/24/95, សាលដីកា (តុលាការធម្មនុញ្ញនៃប្រទេស អាហ្វ្រិកខាងត្បូង), ចុះថ្ងៃទី១៨ វិច្ឆិកា ១៩៩៦ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ១២-១៣។ សូមអានផងដែរ ករណីរឿងក្តីរបស់ Zanonzi Peter Zantsi ទល់នឹង ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋ និងបក្សពួក, សំណុំរឿងលេខ CCT/24/94, សាលដីកា (តុលាការធម្មនុញ្ញនៃប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង), ចុះថ្ងៃទី២២ កញ្ញា ១៩៩៥ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ២-៥។ ករណីរឿងក្តីរបស់ Clive Ferreira និងគូរកន ទល់នឹង Allan No Levin និងគូរកន, សំណុំរឿងលេខ CCT/5/95, សាលដីកា (តុលាការធម្មនុញ្ញនៃប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង), ចុះថ្ងៃទី១៦ ធ្នូ ២០០៥ ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៩៩។ ករណីរឿងក្តីរបស់ ក្រុម ចម្រុះជាតិដើម្បីគុណភាពរបស់មនុស្សឌីយប្រុស និងឌីយស្រី (National Coalition for Gay and Lesbian Equality) ទល់នឹង រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងមហាផ្ទៃនិង បក្សពួក, សំណុំរឿងលេខ CCT 10/99, សាលដីកា (តុលាការធម្មនុញ្ញនៃប្រទេសអាហ្វ្រិកខាងត្បូង), ចុះថ្ងៃទី២៣ ១៩៩៩ ត្រង់កថាខណ្ឌទី ២១-២២។

នៅមុនរបាយការណ៍ស្ថាពរ ឬមុនពេលសេចក្តីសម្រេចត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយសមត្ថកិច្ចថ្នាក់ក្រោម
62។

៣១- ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាជូនជាមតិដើម្បីព្រះវិចិត្រចារណាថា អំណះអំណាង
ទីបីនៃបណ្តឹងសាទុក្ខ ដែលទាក់ទងទៅនឹងបញ្ហាដែលកំពុងតែរង់ចាំការសម្រេចរបស់អង្គជំនុំជម្រះ
សាលាដំបូង គឺមិនទាន់ដល់ពេលត្រូវប្តឹងនៅឡើយទេ ហេតុដូច្នោះគឺមិនអាចឱ្យទទួលយកបាន
ឡើយ។

IV. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

៣២- អាស្រ័យហេតុដូចខាងលើនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាសូមស្នើសុំដោយគោរពដល់អង្គជំនុំជម្រះ សូមឱ្យ៖

- ក. សម្រេចថា បណ្តឹងសាទុក្ខនេះ មិនអាចទទួលយកបានទាំងស្រុង និង
- ខ. បដិសេធចោលនូវសំណើរបស់សហមេធាវីមេធាវីការពារក្តី ដែលសុំឱ្យធ្វើសវនាការជា
សាធារណៈ និងដោយផ្ទាល់មាត់។

កាលបរិច្ឆេទ	ឈ្មោះ	ទីកន្លែង	ហត្ថលេខា
ថ្ងៃទី៣ ខែមករា ឆ្នាំ២០១៣	លោកត្រី ជា នាង សហព្រះរាជអាជ្ញា	ភ្នំពេញ	
	លោក William SMITH សហព្រះរាជអាជ្ញារង		

⁶² សូមអានករណីរឿងក្តីរបស់ Srinivas Gundhuri ទល់នឹង ក្រុមហ៊ុនសំណង់ស្ថាបនាអគ្គិសនី SEPCO Electric Power
Construction, សំណុំរឿងលេខ Appeal 1377, សាលដីកា (តុលាការកំពូលនៃប្រទេសឥណ្ឌា), ចុះថ្ងៃទី៣០ កក្កដា ២០១០ ត្រង់កថាខណ្ឌទី២
។ ករណីរឿងក្តីរបស់ S.K. JHA Comodre ទល់នឹង រដ្ឋ Kerala និងបក្សរដ្ឋក, សំណុំរឿងឧទ្ធរណ៍លេខ 1017, ដីកាសម្រេច
(តុលាការកំពូលនៃប្រទេសឥណ្ឌា) ចុះថ្ងៃទី១១ មករា ២០១១ នៅក្នុង 1 Supreme Court Reporter 295, ត្រង់ទំព័រ ២៩៦។